Ч. 170. Неділя 13 серпня (31 липня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Міністерияльна конференция у Відни. — Роздор в таборі социял-демократів. — Положене в Персиї.

Передвчера покликав несподівано п. президент мінїстрів бар. Ґавч управителя мінїстерства торговлї Матаю і зелїзниць Рсля на конференцию, в якій взяли участь і секцийні шефи мінїстерства торговлї Рідль і мінїстерства рільництва Зайдлєр. Зачувати, що угорске правительство вислухавши своїх відпоручників в справі довозу заграничного мяса до Австриї, виступило з новими предложенями. Щоби австрийский кабінет дав на них відповідь, відбула ся передвчера згадана мінїстерияльна конференция.

В серпневім випуску „Der Kampf“ поручає социялїстичний провідник Кавтски скликати загальний конґрес партийний, вказуючи на ріжницї, які виринули серед австрийскої социяльної демократиї. „Коли не буде найвисшої інстанциї, щоби їх завчасу усунула, тодї они будуть зростати і серед австрийских відносин приберуть форму національних ріжниць. Вже залунали голоси, які против националїзму ческих сепаратистів хочуть поставити националїзм німецких социяльних демократів. Ще один крок а з національної самовеличі вийде національна боротьба. То було би кінцем социял-демократичної думки у австрийского пролетарияту. Коли нинї констатує ся, що спільна партия социяльної демократиї Австриї померла, то незадовго можна буде сконстатувати, що сама социяльна-демократия Австриї погибла та що єї заступили національні робітничі партиї. Тій небезпечности може запобічи тілько одно средство: не признаванє сепаратизму в Чехії і на Моравах але аґітация за привернеием одноцїльної партиї, за як найшвидшим скликанєм загального партийного конґресу“.

Супротив тих слів Кавтского треба примітити, що ледве чи Чехи пристануть на яке небудь уступлене перед Німцями. „Pravo lidu“ виразно зазначує, що „інтернаціонал“ не може стати гробом самостійности і самоправности менших народів, не сьміє поборювати основних принципів демократизациї і социялїзациї, бо инакше утратив би всю моральну силу і оправданє істнованя. Лише повна самостійність і свобода рухів кождого окремого корпусу армії запевнює всему інтернаціоналови дальше істнованє... Ми готові іти разом з німецкими товаришами, але не за ту цїну, яку они нам диктують, щоб ми спроневірили ся основним принципам социялїзму та перестали жити власним житєм, жиючи тілько між ними себто вести житє чуже ческому робітництву. Німецкі товариші не мають права вимагати від нас, щоби ми відокремили ся від змагань і боїв поневоленого ческого народу як цїлости та щоб ми боронили привілеї їх німецкого загалу против нас. Коли они зуміють се зрозуміти і після того потрудять ся коло санациї взаїмних відносин, то се вийде на добро нам всїм. Колиж они на се не спроможуть ся, тодї ми сего щиро жалувати будемо, бо се буде поважною перепоною в розвитку социяльної демократиї в Австриї.

Петербургска телеґрафічна Аґентия довідує ся, що торжественна заява переслана недавно правительству перскому Росиєю і Анґлїєю за обопільною їх згодою, вказує на рішене, аби здержати ся від всякого вмішаня в подиї, що лучать ся з самовільним поворотом б. шаха Магомеда Алього до Персиї, бо борба перебуваючого на перскій териториї шаха з теперішним перским правительством прибрала вид внутрішної справи перскої. Рівночасно обі держави признали, що перске правительство має право здержати виплату призначеної для Магомеда Алїого платнї.

Независимо від тої ноти росийске правительство відповіло окремо на звістну ноту перского правительства, що Росия не старала ся спинити підпольної роботи б. шаха і позволила єму вернути до Персиї, супротив чого перске правительство мусить зречи ся всякої відвічальности за можливі страти, які внаслїдок повороту Магомеда Алїого можуть потерпіти ро.

10)

В найбільшім місті на сьвітї.

(Образки з Льондону -- нова серия).

(Дальше).

Як тут на доках сходять ся найдальші сьвіти, можемо побачити ще докладнїйше, коли зелїзницею Бляквель поїдемо до східно- і західно-индийских доків. Назва їх то стара історична; она пригадує ті товариства, що колись верховодили в анґлїйскій торговлї. Над входовою брамою західно-индийского доку стоїть ще й нинї камінний корабель давно минулої будови зі старою написию. Але й сї доки, котрі нинї не можуть вже помістити зовсїм великих кораблів, не старші як 110 лїт. Згаданих товариств вже давно нема а індийскі кораблї мають нинї своє головне пристановище в доках Вікторня і Альберт.

Мимо того ті старі доки імпонують ще й нинї, особливо же західно-індийскі доки своїми трома величезними водними доками, своїм сухим доком та холодільнями на складах, де складають заморожені астральскі вівцї, заким они повандрують в льондоньский жолудок. Дїяльність тут не єсть ще так величезна і не так дуже займава як на доках Альберта, але вже тут видимо неодного з тих сталевих велитів, що сполучають анґлїйскі кольонїяльні держави з материним краєм — кораблї, що ідуть до полудневої Африки, до Канади, до Квінсленду. Отже зайдїм близше, щоби з ними познакомити ся.

Кождий корабель має свою фізіономію, котра нераз нагадує лице чоловіка. Мореплавцї вірять навіть в то, що корабель має душу так як чоловік. Отже тут суть такі, що виглядають широкі і брудні, мов би надуті від того, що удають важних але з їх нутра виносять старі вовняні материї або стару бляху, иноді навіть лиш цеглу. Инші знов легкі і сьмілі, не можна би на них богато числити, але в своїм крузї они недостежимі; то барки в трома щоглами, що приходять з тяжким набором з полудневих сторін і привозять або коркові плити або золоті яблочка з Мессини. На инших знов єсть лиш само камінє до будови, дерево або вугле і ті приходять звичайно з устя якихсь рік; они подобають на тих міских послугачів, котрі вже ледви дихають, а котрих уживає ся тодї, коли нема телеґрафу або телефону під рукою. Мов би якийсь невдоволений міщух видає ся нам той великий пароплав з колесами з Лїверпуля, з котрого виносять вовну а котрого витерта фасада нїби говорить: Лиш практичним бути, завсїгди лиш практичним! Що менї прийде з того всего блеску?

Але правдивими панами моря то суть великі пасажирскі пароплави зі своїми поблискуючими червоними коминами, з своїми трома або чотирма щоглами, зі своїми шрубами так високими як хата, на котрих їде тілько людий як в якім малім місточку. Їх постава мов би у яких королів та й з ними обходять ся мов з королями; коли їх парова свиставка засвище в пристанї, то всї инші замовкнуть, а тисячі рук лагодять ся до їх приходу.

Ось такий велит стоїть зараз коло греблї східно-індийских доків. Він належить до Юнїєн Кестль лінїї (Union Castle), котрої кораблї поназивані всї назвами славних замків Великої Британїї і Брімер Кестль, Кепільверт Кестль і т. д. Сї кораблї вже так великі, що своїм обємом витискають 13.000 тон води, значить ся, що тота вода, яка сплила би назад в то місце, звідки они єї собою витиснули, важила би тринайцять тисячів тон. Наш корабель іде до полудневої Африки; на нїм їдуть виходцї до нової держави, яка має настати в полудневій Африцї, до Родезиї, але диямантові королї з Трансвалїї кажуть собі привозити на нїм також свої абиткові меблї як фортепяни, веркала та коври з Анґлїї. Кабіни в тім корабли уладжені дуже елеґантно; всюди аж блищить ся від веркал, мосяжу і політурованого дерева. Коло него виладовують корабель абердінської лінїї, що відвозить анґлїйских виходцїв до Канади в нові королївства Онтеріо і Альберта. Він стоїть коло великого чорного Американця зі звіздистим і пасковим стягом, котрий прийшов з Америки а з котрого добувають один мїх муки за другим.

сийскі піддані і їх підприємства. Російске правительство знов потвердило, що б. шахови в часї его побуту в Одесї і за границею удїлювано нераз поважних напімнень.

Позаяк перске правительство не підперло своєї заяви доказами, то російске міністерство справ заграничних гадає, що аґітацию в користь б. шаха ведено без его лячної участи. Поборюванє тої аґітациї було обовязком в першім ряді перского правительства, а оно в тім напрямі дуже мало ділало. Як здаєть ся, перске правительство було приготовленє на прибутє шаха від сторони степів туркестаньских.

Від осени м. р. Могамед Алї перебував за границею, де російске правительство не мало нї можности нї обовязку слїдити его кроків. Через Росию переїхав б. шах несподївано під чужим назвиском.

Дальше сказано в російскій нотї, що за цїлї два роки перске правительство не зробило нїчого для успокоєня краю. Безнастанні мінїстеріяльні кризи, дрібничні партийні борби, майже цїлковита бездїльність парляменту приготовили без сумнїву підклад для коварної роботи б. шаха.

Супротив того всього російске правительство не може звільнити Персию від одвічальности за страти, які потерпіли би російскі піддані і російска держава.

Та нота побільшує лиш трудности, з якими мусить бороти ся перске правительство, тим більше що російскі консулї вказують на кождім кроцї прихильність для б. шаха.

Положенє стає ще й тому непевнїйше, що Туреччина нагромадила на перскій границї під Урмією богато войска, котре мало вже навіть переступити перску границю, аби відорвати від Персиї провінциї Курдистан і часть Азербайджану.

Новинки.

Львів, 12 серпня 1911.

— **Помилуванє.** Є. Вел Цїсар дарував 55 вязням останок кари. З помилуваних припадає на карне заведенє у Львові для мужчин 6, у Вісьничи 4, а в Станиславові 2.

— **Вільні місця для урльопників.** Краєве Бюро посередництва працї при видїлї краєвім у Львові пригадує, що з днем 20 серпня с. р. минає послїдний речинець зголошуваня вільних місць для урльопників. Отже роботодавцї з якого небудь фаху, бажаючі заняти у себе робітників, схотять найпізнїйше до 20 серпня подати під адресою повисшого Бюра вільні місця, які мають до обсадженя, висоту платнї зглядно иншої винагороди в натуралїях а також инші услівя, день, в котрім ті місця мають бути обняті, а наконець докладні свої адреси. Зголошеня в повисшім речинци надіслані, будуть поміщені в сеґорічнїй лїстї вільних місць для урльопників. Після поданих в нїй адрес зголосять ся урльопники просто до працї.

— **Нові складницї почтові** заводить дирекция почт і телеграфів з днем 16 с. м. в слїдуючих між иншими місцевостях: в Лукавици нижнїй (стрийский повіт) і в Шейкові (повіт підгаєцкий).

— **З зелїзницї.** Загальний рух на шляху Надвірняньске Передмістє - Слобода Рунґурска копальня заведено з нинїшним днем на ново.

— **Цїна тютюну в реставрациях.** Ц. к. Мінїстерство торговлї поручило полїтичним краєвим властям звернути увагу властителїв гостинниць, що они можуть без окремого дозволу скарбових властий продавати своїм гостям вироби з тютюну. Не сьміють лише називати своїх льокалїв трафікою, а так само не вільно їм брати за папіроси і цигара висшої цїни як в трафіцї, хиба що гість добровільно дає нагоду за те, що заощаджено ему труду іти самому до публичної трафіки. Заборонено продавати инші фабрикати ніж урядово допущені, а також підлягає карі продаж папіросів власного виробу.

— **Пси на службі жандармериї.** Мінїстерство краєвої оборони видало розпорядженє, на підставі котрого жандармерия може послугувати ся полїцийними псами, які на домаганє станициї можуть бути дані жандармам до розпорядимости.

— **Для потерпівших від повени на Буковинї.** Віденьска банкова фірма Ротшільдів жертвувала до рук українського посла Василька 5000 К для буковиньского населеня, що потерпіло від повени. Посол Василько вислав сю квоту до рук краєвого президента бар. Бляйлебена, щоби роздїлив їх між потребуючих.

— **Страйк столярів.** В середу скінчив ся страйк столярских робітників у Львові, що тревав кількадвайцять днів. Обі сторони заключили на два роки угоду, якою робітникам признано підвишку платнї о 12 процент. Новий цїнник входить в житє з днем 15 вересня.

— **Смерть від грому.** Підчас сильної тучі, яка навістила сими днями село Мукаве, каменецкого повіта убив грім працюючу в поли коло складаня збіжа в поли жінку Софію Лентову, жінку господаря в очах мужа працюючого зараз коло неї.

В Опаках золочівского повіта вдарив грім в середу дня 9 с. м. в хату селянина Михайла Лися, котра до пів години згоріла. В хатї були жінка і доньца Лиса, котрим однак нїчо не стало ся. Зато вбив грім паробка і коня, що були на сїножати коло хати.

— **Убийство в Ямници.** В селї Ямници коло Станиславова допустив ся селянин Гаврило Шпильчак страшного убийства на власнїй жінцї. З деяких обставин можна би здогадувати ся, що Шпильчак допустив ся того убийства в приступі може якогось хвилевого збожеволїня. Пішло мабуть о жінчин ґрунт і Шпильчак, як кажуть, жалував ся перед людьми, що жінка хотїла би его позбути ся і мабуть за то він їй смерть зробив. Критичного дня вечером, коли жінка вже лягла спати, Шпильчак позамикав вікна віконницями, ворота позвязував шнурами і дротом, щоби нїхто не дістав ся до середини і оручком зробив відтак смерть жінцї. Вечером тої днини почули сусїди переразливий крик в хатї Шпильчака, однак нїхто не поспішив з помочию. Другої днини рано Шпильчак оповідав, що убив власну жінку, і що має „мясо на продаж“. Тодї поспішили селяни до его хати, але Шпильчак держучи орчик в руцї, грозив, що убє кождого, хто поважив би ся до него приступити. Налякані селяни уступили і повідомили про се жандармерию в Станиславові. Але і супротив прибувших зі Станиславова двох жандармів заняв Шпильчак ґрізну поставу. Тодї один з жандармів впав на гадку хитрим способом арештувати злочинця. Він спитав Шпильчака, чи служив він коли у войску. Шпильчак відповів, що служив. То стійже „Habt Acht!“ — крикнув до него жандарм. Убийник послухав тої команди і станув пустивши руки по собі а тодї жандарм прискочив до него і сковав та завів поки що до громадскої канцеляриї. В хатї представив ся жандармам страшний вид. На земли лежала зі страшно розбитою головою жінка а кров і мозок обрискали аж стїни. В колисцї плакало немовлятко. В урядї громадскім розповів Шпильчак все докладно, в який спосіб доконав убийства.

— **Ґрізний страйк в Льондонї.** Страйк візників наборових і робітників вуглевих закінчив ся, мимо того ситуация в Льондонї не

Коли собі подумати, кілько то часу і роботи треба було давними часами, щоби винести весь набір з одного корабля! Перед сто роками треба на то було правильно цїлий місяць часу, щоби випорожнити східно-індийский корабель лиш такої величини, що мав 800 тон а до того треба ще було товар пакувати насамперед на пороми і з Бляквель вести до Льондон Брідж до міста. Нинї можна то легко до двох днїв зробити за помочию кранів і заєдно отвертих докових шоп. В західно-індийскім доку видимо найбільший зі всїх кранів, названий не без рациї „слоном“, бо може двигнути двайцять тисячів кільоґрамів.

Але спочиньмо на хвильку по тім гаморі, який панує в пристанї. На самім кінцї східно-індийского доку виходимо з ваґона на послїднїй стациї Бляквельскої зелїзницї. Дворець тут то малий незначний будинок стацийний, такий закопчений, що аж чорний і досить брудний. Як лиш вийдемо з него, бачимо перед собою широку Тамізу, котра тут нагло скручує на полудне. Нараз видає ся нам той малий дворець з видом на ріку мов би якийсь символ. Він не лиш показує нам, що ми в самім осередку цїлої льондоньскої пристанї; він пригадує нам ще щось більше. Крізь малу глипку вирізану в своїх дверох позваляє нам глянути ніби в широкий сьвіт. Дивимо ся на ріку, на котрій пливуть лодки, пароплави і кораблї всїлякого рода, на котрій що хвиля виринають инші вітрила, червоні, бронзові, чорні, всїлякої величини і форми. Але поміж ними котить ріка свої филї на схід і вже видимо поза ними безконечність океану. Лиш кілька годин а вже допливає она до моря, приходять Ґревсенд Квінборо, Шірнес. Із заграницї несе она терпеливо на собі до великого міста богатства Індиї і Африки, вивозить знову сьвіжих людий, що здобувають нові землї для своєї раси, зводить тут до купи зовсїм собі чужих і незнакомих людий, щоби они одні других пізнали і научили ся взаїмно себе поважати. Де єсть місто, котре би якійсь ріцї мало тілько завдячувати, кілько Льондон Тамізї?

На сім місци берега коло Бляквель обявляє ся нам і вся артистична принадність пристанї. З міста не видимо вже нїчого; все що тут жиє, працює, рушає ся, служить якійсь цїли пристанї. Ріка показує нам свої пароплави, вітрилові лоди, моторові кораблї, зелїзні причалї. На березї видимо лиш шляхи зелїзничі, крани товарові, ґазові заведеня, сиґналові стовпи, спусти, верфти, митові шопи і докові мури, де чути безнастанно як гримають молоти, як побренькують ланци і крани, як їздять вози і свищуть парові свиставки.

А яке богатство красок панує в сїм на око так одностайнім сьвітї роботи! Льондоньска пристань має свого рода свої краски, котрі змінають ся після того, як більше або меньше густа буває пара, яка заповняє воздух. По найбільшій части має Таміза оловяно-сїру краску, по котрій блимають сріблисті сьвітелця, скоро сонце глипа з поза хмар. Під вечер вкриває ся все тяжким темнофіолетним сьвітлом, котре складає ся з диму, який піднимає ся з міста, з мерехкотячого відблеску води і темних зелїзних плит на кораблях. Вечерами в лїтї стаєсь то сьвітло майже як окер жовте, коли заходяче сонце видко ще з поза хмар пари а в пристанї настане тишина, мовби там все лягло спочивати. До того приходить ще чорна краска кораблїв в доках,. їх червоні комини, білі стовпи сиґналові на березї, темні мури докові, а коли ще зачнуть чайки лїтати довкола плавучих кораблїв, то и артистичний образ краєвиду з льондоньскої пристанї вже готовий.

Але найживописнїйше представляє ся льондоньска пристань в доку Альберта, де сходять ся, так би сказати, народи з цїлого сьвіта. Постатї в зелених, червоних і білих турбанах з довгим кінцем звисаючим на плечі з поясами і широкими одягами стоять на покладї корабля і витають сходяче сонце. Они кланяють ся низько, обнимають один другого, а їх лиця бронзові, жовті або таки й зовсїм темні виглядають торжественно і радістно. Чи то ми в мрачнім Льондонї, два кроки від Тамізи? Ми на востоцї. Сї люди то магометаньскі Індияни і Араби із залог тих кораблїв, що стоять в доках, Ляскари, як їх ще нинї по анґлїйски називають. Они на свій лад обходять в місті на півночи конець посту рамазану, котрий пророк назначив на девятий місяць року. По тім можуть знов їсти і пити і бути веселими, а на знак того відбуває ся звичайно вечером того дня окремий пир в однїй із льондоньских реставраций для магометан проживаючих в столици. (Дальше буде).

перестала бути грізна. Правительство сконсиґнувало в столиці значну скількість войска і вояків ужито до виладовуваня товарів на доках. В місті самім дає ся відчувати страшенний брак средств поживи. Консерви, котрих в Льондоні споживають що дня у величезній скількости, зовсім вже вийшли; овочі і ярина приходять зелізницями з полудня, але нема вже достаточної скількости для заспокоєня потреб. В місті настала велика нужда; брак мяса і иншої поживи дає ся дуже відчувати. Около 80.000 скринь зі сливками, які наспіли з Франциї, зовсім згнили. Трамваї і омнібуси курсують лиш в дуже недостаточнім числї.

— **Стан здоровля Папи.** Часопись „Osservatore Romano" оголосила такий урядовий комунікат: Всупереч голошеним в італїяньских і заграничних дневниках, по части переседним, по части фантастичним донесеням можемо ствердити, що стан здоровля папи поправив ся, ревматичні афекциї в правім колїнї значно змалїли і уступають. Папа головно з причини панующої спеки потребує ще кілька днів спочинку та спокою. — З причини тої спеки лїкарі зажадали, щоби недужого вивезти над море до лїтного замку Кастель Ґандольфо. Однак тому спротивили ся рішучо ватиканьскі круги, головно секретар Мері дель Валь, котрий заявив, що полїтичні мотиви не позволяють папі навіть хорому покинути ватиканьску вязницю. Папу перенесено до бібліотечної салї, положеної на північ, коло комнати, де помер Лев XIII. Кажуть, що зміна убікациї вплинула корисно на стан здоровля папи. Нова убікация се простора комната на другім поверсї, з двома великими вікнами на площу сьв. Петра. Лїкарі ствердили легку поправу, але не знати, чи на довго. Онигди рано прибули до папскої палати дві сестри папи та сестріниця і побули до 10·30 год. рано.

— **О стричок з повішеного.** Маленьку характеристику европейскої а специяльно мадярскої культури в двайцятім столїтю подала авантура виклпкана вчера в Сеґединї ізза стричка з висїльця. Вчера повішено там убийника Стефана Сальму. При екзекуциї було присутних 200 офіцирів, богато дневникарів і множество публики обоего пола. Коли екзекуцию виконано і тіло повішеного на земли публика зачала домагати ся від ката, щоби їй дав по кусничку шнура з висїльця. Кат очевидно зробив то охотно і заробив на тім кількадесять корон. Але глота робила ся щораз більша і з посеред публики зачали піднимати ся грізні крики з жаданем кусника стричка. Остаточно публика зробила таку авантуру, що президент суду велїв товпу усунути з подвіря де відбувала ся екзекуция. Авантура повторила ся ще перед будинком суду, бо знайшло ся богато елегантних дам, котрі домагали ся від ката по куснику шнура, але кат вже перед тим продав був весь стричок.

— **Конкурс.** Головний Виділ Р. Т. П. у Львові, повідомляє отсим, що в Інститугї ім. сьв. Ольги є ще до обсадженя кілька місць для інститутох. Місячна оплата виносить 40 К. крім того 2 К на пранє і 10 К одноразового датку за зужитє інвентаря. Належитість платна кождого місяця з гори Родичі інститутки мусять бути членами Руского Тов. пед. Кожда інститутка мусить мати: 6 сорочок, 3 спіднички і 1 зимову гальку, 6 майток, 6 пар панчіх, 12 хустинок, 2 фартушки і 1 чорний до школи, 4 пошевки, 4 ручники, простирала 3 тонкі, 3 грубші, 2 пари черевиків, 2 вовняні суконки, 2 капелюхи (зимовий і лїтний), зимовий плащик, сінник, коцик на ліжко і подушку, щітку до чищеня суконок і черевиків, гребінь густий і рідкий, кусок мила. Сукопки і капелюхи мусять бути зовсім скромні. Біле мусить бути всьо позначене. Поданя вносити в реченци до 20 серпня на адресу товариства ул. Мохнацкого 12. — За головний Виділ: О. Тит. Войнаровский, голова. Константина Малицка, секретарка.

Телеґрами.

Ішль 12 серпня. Спільний міністер скарбу прибув тут нинї рано. О 11 год. перед полуднем був на авдиенциї у Цїсаря.

Відень 12 серпня. „Fremdenblatt" доносить, що наради в справі заведня монополю сірничкового поступили так далеко, що треба сподївати ся з всякою певностию внесеня відповідного проєкту закона з початком будучої сесиї парламенту.

Лївернуль 12 серпня. Підчас розрухів страйкових вчера вечером кидано кілька разів цеглами і рабовано склепи. Поліция палками розганяла демонстрантів. Кільканайцять осіб зранено. Около півночи заведено спокій.

Петербург 12 серпня. По отвореню осїнної сесиї думи посли з опозициї внесуть інтерпеляцию в справі видаленя майже всїх слухачок з лїкарского інститута для жінок.

Сан Жозе (Костаріка) 12 серпня. Правительственний маґазин пороху вибух з незвістної причини. Кілька осіб згинуло, богато есть ранених. Богато домів в сусїдстві розірвало.

Льондон 12 серпня. Страйк робітників занятих виладовуванем товарів (докерів) полагоджено а тим самим усунено перешкоду до остаточного полагодженя спору робітників. Докери одержали 25% підвишки платні і скорочене часу праці з 12 на 10 годин.

Цїна збіжа У Львові.

дня 11-го серпня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10 90	до	11 10
Жито	8·30	„	8·50
Овес	9 20	„	9·40
Ячмінь пашний	7·50	„	8·—
Ячмінь броварний	8·30	„	9·50
Ріпак	13·—	„	13 25
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·30	„	13·—
Вика	10·—	„	10 50
Бобик	8·20	„	8 50
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80 —
Конюшина біла	85·—	„	105·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	45·—	„	55 —

Надіслане.

Досьвіди в ц. і к. ґарнїзоновім шпитали в Ґрацу виказали: Також у запорі жолудка у обложно хорих природна гірка вода **Франц Йосифа** спричинила рішучі користні наслїдки. Дїлає она не викликуючи нїякого немилого чувства анї нїяких прикрих наслїдків і тому всї хорі радо приймають воду „Франц Йосифа".

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{22}**, 5^{50}, 7^{30}, **9**, 10^{15}, 1^{30}, **2**, 5·48, 7^{15}†) **8·25**, 9^{50}.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.

†) з Красного.

З Черновець: **12^{05}**, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52 **6^{26}**, 9^{34}

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, 2·20, 3·05*), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в недїлю)

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·52§

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).